તમાંશે અલાદીન

નાટક ૪ અંકી.

મુંબઇની જાણીતી નાટકમંડળીઓએ કરી બતાવેલા
તહરેવાર રાગ રાગણીઓથી ભરેલા
ગાયણરૂપી ખેલ.

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રગટ કરનાર

“નીકાબદાર.”

મુંબઈ:
ઓરિયેન્ટલ છાપખાનામાં છાપ્યું.

૧૮૮૨.

કિંમત ૩ આના.

તમાંશે અલાદીન.

તખતા.

ચીનાઈ.

શાહેચીન .... ચીનકા ફેહુનશાહ.
અલાદીન .... દરજી મુસતફાકા બેટા, પીછેસે શાહાકા જવાંઇ.
વઝીરજાદા .... શાહેચીનકા વઝીરકા લડકા.
બદરૂલબદર .... શાહેચીનકી બેટી.
અમરૂ .... ઊસકી સાહેલી.
માદર .... અલાદીનકી.

હુકુસાની.

અબનેઝાર .... આફ્રીકાકા બડા જાદુગાર.
કસરાક .... ઉસકા નોકર.

પુરસ્તાની.

અરસ્લાક .... જીનોકા બાદશાહ.
પરી .... અબનેઝારકો રાહ બતાનેવાળી હુર.
દેવ .... અંગોસ્તરીકા દેવ.
દેવ .... ચેરાગકા દેવ.

દાસી, નોકર, દરબારી, વગએરા વગએરા. મુકામ ચીન ઓર આફ્રીકા.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

જાદુગરકા ઘર.

(અબનેઝાર જાદુગર રમલ દેખતા હુએ ઓર ઉસકા નોકર કસરાક સોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(આઇ રૂત બસંત.)

અબનેઝાર—પાઈ રૂત બસંત બાહરે બાહરે ઓલે બખત મોરે,
ઓલે બખત વકત એ કમાંલ—પાઈ રૂત૦

અરમાં પુરે સાંઈ મોરે મનવા ખુશી હુએ,
હરવા જોગ અતહર મીલાએ.—પાઈ રૂ૦
ઢુંઢું જાકો પાઊં વાંકો અરલાક પુંજુ મએ,
મનકે રોગ વોહી મીતાએ.—પાઈ રૂ૦

(કમરાકકો દીદાર કરતે હુએ.)

ગઝલ.

(તફરતા હોતા હુએ અયઝાખી ગુલંદામ કહી.)

અબનેઝાર—જલ્દ દીદાર હો આયે હબશીએ ના કામ કહીં,
સો ના રહે બખતમાં અપને મરોશામ કહીં.—૨૦
હકસે ઉમ્મીદ હુએ કમરાકસે ચમકે મોરા બખ,
દુર હો રંજો મુસીબત મીલે આરામ કહીં.—૨૦
તુજકો લાઝીમ હુએ કે વો કોલ કરે અપના વફા,
શાદ કર દીલકો મેરે જલ્દ વો અબ અબઝામ કહીં.—૨૦

(જમીનમેસે પરી નમુદ હોતી હુએ.)

(સારેગમ પમગરે.)

પરી.—અબ તું હો ખુશી દીલસે,
ગમી જાકે ખુશી પયદા હોતી કહી માનસહી.—અબતુ હો૦
ઉમીદ બર આવે,
ફાનુસ તોરે હાથ આવે, શાહી લાવે.—અબતુ હો૦

(ગયેબ હો જાતી હુએ.)

(અંખીઆ બાગ રહીએ.)

અબનેઝાર.—ચેત જા જલદીવે—સીપાઇ મોરારે૦
અરલાક આવે ગાફીલે, સબ શાહાવોસે વારીવે,
ચમકેગી શાહી મોરીવે.—સીપાઇ મોરારે.

(ગગરાત હોતા હુએ ઓર અબરમેસે શાહે જીન અરલાક દાખીલ હોતા હુએ.)

અબનેઝાર—

(અપને પીહુકા નવરંગ બાગ, ચલી મયે દેખનકું.)

અયે શાહે જીન પ્યારે અરલાક, આગે તોરે નીવરા ગુરકો;
આરજ કરત હય્યે ચેરા તોરા, દેખન ઉનકે જોહરકો,
જાદે અગર તું દીયા જાદુકા, સુખ મતલબ મીલે મુઝતરકો.

(ઠુમ્રી.)

મોકા મીલે સબ જગકી ન્યામત, મોકા મીલે સબ ન્યામત,
મોકા મીલે સબ ન્યામત હશમત, કાંમ બને ક્યા રાહત,
કામ બને ક્યા રાહત, મુજકો જોર હરે હો કુદરત,
લગે હાથ જાન મોરે—દીપક જાદુકા દેગી મેરી,
જાર હો નઝર તેરી.—અય્યે શાહે૦

(રાજા હુ મયે ફ્રેમકા ઈંદર મેરા નામ.)

અરલાક.—.રાજા હું મય્યે જીનોકા હય્યે અરલાક મેરા નામ,
તેરે એક દીપકકે ખાતેર છોડા અયેશ આરામ.
જીસ દીપકકા હે તું હય્યે તું સુનલિ ઉસકા મુકામ,
ડરા તોલ પુર પરબતમે હય્યે જીસમે ઉસકા ઠાંમ.
લરકે કોઇ બેવારીસસે લીજીઓ એ તું કાંમ,
જાઇઓ ન હરગીજ ડરેમે, હોગા કાંમ તમામ.
દેતા હું છડી જાદુકી જીસે ગાર ખુલે બેશક,
દીગર એ લે અંગુઠી મુજસે જીસે મીલે દીપક.
(છડી ઔર અંગુઠી દેકે અરલાક ગેબ હોતા હય્યે.)

(ચીઝતી મેરી.)

અબનેઝાર.—જીસતી તેરી, દીન દુનીમે, નાહી સનદ તેરી,
બે કલ હુવા નાદાન.—ટેક૦

ઘભરા ના તું અએ યાર, વરન ખાવે માર,
કીસકા આધાર, રખતા તુ જોરી.—એકલ૦
દુસરા કોઇ ચાલાક, ઘું દુગા અએ નાપાક,
કછુ ન રખે દાત, કરે મદદ મોરી.—એકલ.

(જાતે હૂએ.)

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(અલાદીન લડકોકે સાથ ખેલતા હુએ ઇતનેમે ઇસકી માદર દાખીલ હોતી હુએ, સબ ભાગ જાતે હુએ, અલાદીન ઘભરાકે ખડા રહતા હુએ.)

પદ.

(વાહવા સાહેબજી.)

માદર.—(અલાદીનકો.)—સુરત એ તેરી એ ગુણી કયા મારી,
ભરીથી દુખમે સુનલે એ ગ્યાંની.
ઓ ઉજડ નાદાન ખેલે હએ તું દીન રએન,
કીસ બાપ ધનપે મસ્તી હએ એ ઘરમે નહી સુખ ચયન;
અલાદીન છોરદે નાદાની.—ભરીથી દુખમે૦
અલાદીન.—ઓ મોરી પ્યારી માતા બાતમે મત કર લડાઇ,
સારે ખોટાહી સુનતે હએ સો હોગી મેરી હસાઇ;
હએ તનકો કસરતકી ગુણી.—ભરીથી દુખમે૦
માદર.—અએ બેટા તેરા પીતા મરા આલમ હએ એહી,
હસી ખુશીસે રખતી મયે તું જકો જો હોતા તેરા ચચા,
પીરા હયે સુખપર જલ પાણી.—ભરીથી દુખમે૦

(પીછેસે અબનેઝાર આકે સબ સુન લેતા હૈ.)

અલાદીન.—અમ્મે મા મમ્મેને ચચાકો દેખા નહી હરગજ,
જીતા હમ્મે યા મર ગયા મ્મે કહે દેતો હો ચયેન,
માદર.—હમ્મે હમપર પ્રીતી પ્રીપત હમ્મે બરી.—ભરીથી દુખમે૦
(જાદુ આજાની, અજબ ફુકદારા રે.)
અબનેઝાર.—(કસરાકકો.) સુન કસરાક, મીલા ગુણી પ્યારારે.
લડકા હમ્મે મ્મે તેજ મ્મૌર ઉજડ,
ઇસ્સે બનેગા કાંમ સારારે.—સુન કસરાક૦
(લોણી રાહ.)
માદર.—ચલ જહટ બેગીસે, અપને ઘર જામ્મેરે,
સુનરે અલાદીન મુસતફા પ્યારેકો,
સબ જગ ઢુંડા મેરેકો કાંહાં પામ્મેરે.—ચલ જહટ બેગીસે૦
(જલવા જો તુમને દેખાયા.)
અબનેઝાર.—મુસતફા ભાઇ દીલઆરાં. મેરા જી જાનતા હમ્મે,
મેરી મા જાયાથા પ્યારા મેરાજી જાનતા હમ્મે.—ટેક.
અમ્મે ભતીજે મેરે કે પ્ખુશ હુવા દેખેસે તેરે,
તું હમ્મે ઇન આંખોકા તારા, મેરા જી જાનતા હમ્મે-ટેક૦
અમ્મે મેરે પ્યારે તું મેરે ભાઇકા હમ્મે ચશમે ચેરાગ,
હો બગલગીર હમારા, મેરા જી જાનતા હમ્મે.—ટેક૦
(રામા મોરીરે ઘાઘરીઆં ફાડીરે.)
અલાદીન.—રામા પરે રખ કરવા તોરારે,
કાલે કાલે હાત મોકો ના છીમ્મોરે.—ટેક૦
ચલ ચલ ઠગવા કીસ દીનકા હયે તું,
કાકા બન મોરા મીલ ગયા,
આજ પાંણી પીતાકે દેખું મોહ ન દેખું તેરા,
મંગલ મુરતી મ્મે કાંહાં આઇરે.-રાંમા૦

(મોરે સૈયાં કરે ચતુરાઇરે.)

માદર.—તોરે ખીના અએ પીયા આફત આઇરે,
આફત આઇ, ગમ આઇ, તોરે ધીઆન લગાઇ.—તોરે ખીના.
સીતે સીતે તેરી ઉમર કટી જાની,
તુને જેહમત દુનીઆમે કયા કયા ઉઠાઇ.—તોરે ખીના૦

(ઓ મએ વારી, દ્રીગ લોચન મધમાતીઆ.)

અબનેઝાર.—ઓ મએ વારી, કસુરી બહેના ઘભરાતીઆં,
નીલી પીલી નએન મતકર દરસપર.—ઓ મએવારી૦
અગાના મએ યા ખીગાના મએ,
ગજબ કરના મોરી ભાભીજાન,
મુસતફા દરજી મોરા જો ભાઇ,
તોરા ધનીયાં નહીં કર બતીયાં—ઓ મએવારી૦

(આજ કાંનાં મોએ લીએ બાંસરી બજાઇ રે)

માદર.—આપકુ તો અએ મીઆં, મએ જાનતી નહી જરા,
જાનતી નહી જરા, એ કાંહાસે આઇ હએ બલા—આપકુ તો૦
સોહોરકા ભાઇ હયાં, એકીથા અએ સાહેબ,
વોહબી નહીં ખબર મુજે કે જીતા હએ યા મર ગયા—આપકુ૦

(ધુનસે બજાએ બંસી.)

અબનેઝાર—ભાઇ, હમસે છુટા હયે ભાઇ,
આફત લગી જીઆ આવમ,
ચલત ચલત ભએ લગત દેખું સરહદ ચશમાન—ભાઇ૦
દેશ એશ તજકર ભાભી સુન આવત,
જેહેમત, કેહેના ઝુઠ માન નહી, સુંધ એએ ભાઇ જાન.—ભાઇ૦

(ગર હમને દીલ સમનકુ દીઆ ફીર કીસીકુ કયા.)

અબનેઝાર—ખાલીક કીસીસે ભાઈ ન કીસકા જુદા કરે,
દુશમનકોભી નસીબ ન એ દીન ખુદા કરે.—ખાલિક૦
સબ માલો જર જો મેરા હએ વો ઇસ પીસરકા હએ,
ખાવે પીવે ખીલાએ ઔર અએશો મજા કરે —ખાલિક૦

(તુંજ મુખ અતી સુખ દાય થયુજી)

અલાદીન.—રબ મતલબ ગર લાએ રખીઓજી,
મોહે કીના પુર જર મીલનેકા કયા રંજ.—રબ૦
મા સાહેબ એ સચા હએ મેરા મુહ હયે ઇશકા મેરે પેદરસા,
હું રાજી જીસમે તોરી મરજી.—રબ૦

(બારીસતરોકી સંફ મયાને હતા એક એનસ્તી પુરવીન.)

માદર.-એ ધ્યાન છોડો અયે પ્યારે દીલસે સચા નહીં એ તુમારા જાન,
ખુદાઇ જાને—કે લે ના પુછ ઇસકા નામે નીશાન—ખુદાઇ૦

(વોહી રાહ.) (પએછાંન,

અબને૦—અએ ભાભી કહે અમે મુસતફા નામ મેરા તુંમ લઓ
કહા હું મએને—એનામ રખો તુંમ દીલમે થાંન-કહા૦

(કવન ગુનગારી દીલીરે.)

અબનેઝાર.—સુખન સુન પ્યારે મોરારે,
મયે કાએ તોહે સોચને.—સુખન સુન૦
મોરી સારી કમાઇ, તોએ દું જાદે ભાઇ,
દસ લે અસરફી તું શાહી કપરેકો.—સુખન સુન૦

(દુધ બેચન મયે ન જાવું દઇઆં)

અલાદીન.—અબ ગુલશન મયે પાઊરે મઇઆં,
અમન ચમનકી આઇ બાહાર,—અબ ગુલશન૦

ચમક ઝમકસે કપરેકી તૈયારી હોગી,
સખી અમું મીલા મોહે,
મોહેરે એ ભઇઆને દીયા હવે સવાર.—અબ ગુલશન૦

(અલાદીન જાતા હએ.)

(આજ મોરે આજ.)

અબનેઝાર.—બાત મોરી દેખોજી,
કયાહી શાદે પીશજાદે સોપ મોહે સુનલે બાતે.—બાત૦
શાંમકો પીછે લાઉં ફીર કોઇ ન ગમ ખીંચે,
દાહાશત ન રખો ભાભી સાતે.—બાત૦

(કયેસી હોરી એલાઇ.)

માદર.—તોરી મોસે હો કયા બરાઇ, રાહ મએ દેખુંગી ભાઇ.
રાહતો આરામ દેખી મએને તુજસે,
હો હરકો અયેસી સગાઇ,
લડકેકો જલદી પીછે લે આવો, અરજ—લાલા,
અરજ એહી હએ સુનાઇ.—તોરી૦

(માદર જાતી હએ.)

(બહડકે પરીસે શકલ મેરે.)

અબનેઝાર.—એલા ફરેબ હમને મીઆં ખુબ રોજો, શબ,
મુશકીલ જો કામથા વોહ યાં આસાન હુવા હએ રબ—ફેક૦
ચાલાક ખુબ લડકા મીલા હયે અલાઓદીન,
અંજાંમ કામ ઇસ્સેહી હોવેગા શુક્ર રબ.—એલા૦

(અલાદીન દાખલ હોતા હએ.)

(નજારા ભર મારારે.)

અલાદીન.—તુહીતો હએ ચચા મેરા, મએ હું દાસ તેહારારે,
બોલો તુંમ મુહસે ગુંગે હો બને કયા,
મએ નહી તોહે ભાયારે.—મએ દાસ૦

અબનેઝાર.— (વોહી રાહ.)

ક્હો ન અયેશા અએ મીઆં એ ભાઇ ન હએ તુમારારે,
એ ભાઇ ન હએ તુમારારે, એ નોકર હએ હમારારે.
ચલો મોરે પ્યારે ગુલશનમે જાવે,
ખુશ હો દીલ હમારારે.—ટેક.

(જાતે હએ.)

બાબ પેહેલા—પરદા તીસરા.

શાહેચીનકા મેહેલ.

(શાહચીનકી દુખતર બદરૂલબદરકા ફરશ નજર આતા હએ.)

(છાંડ લંગરવા મુરખ મોરી બાંઇરે.)

શાહેલીઆં.—ગાઓ શાહેલીઆં શાહજાદી મોરી આઇરે,
ફએસી ચમક ગોરે મુખડેપર પાઇરે.—ટેક.
રએ સલામત હક આલમમે, એહી દુવા હમ માગતે,
હરદંમ હરદંમ હરદંમરે, કુબુલ પેશ ઇસે એ દુવા આઇરે.—ટેક.

(તનન દીમ દીમ દારા દીર દીર દેરના.)

બદરૂલબદર.—હાએ મોરે સેયાં કાંહાં હોગા.—બદનસીબ,
રંજ પાઇ મોહકી આઇ ખુદા ખુદા.
દાસી દેખ મોહે તુરે.
સરર હાએ ભરે હુવે બાગા સુરરૂરી,
દેખ તુ ઇદર હાલ મેરા, હાલ મેરા; હાલ મેરા.—ટેક૦
બાપને કીની મંગની મોરી આફત પડી મોપે,
ગમને મારા હએ જાલીમ કરૂં ગીરીઆંઓ બકા.—ટેક.
બાબમ બોલા એક જઇફને શાદી તેરી જાંન,
હોગી બેશક અલાદીનસે રહે તું શાદ સદા.—ટેક૦

(કયું રે ખડા હીંદુસ્તાની.)

શાહેલી.—એ હમે ગુમાં તું જાકો જાની,
નાહક હુઇ હમે દીવાની.—ટેક૦
કાંહાંકા અલાદીન કોહાકી એ બાત,
તેરા શૌહર હમે લાસાની.—નાહક હુઇ હમે દીવાની૦
વજીરકા લડકા હોશ તું દાનાં,
ઉશકી હોવેગી તું રાણી—નાહક હુઇ હમે દીવાની૦

(બેત.)

વજીરજાદા.—(અંદરસે) મેરે મકાનમે જાતાહું મને તું કયું હુવા!
સોહર હું શાહજાદીકા લડકા વજીરકા.
શાહદી હમારી દેર ચુકી હમે સારેસે હેરમે,
શૌહર મલે હો ગયા ઉસકો ચરચા દહેરમે,
અંગોઠી એ દનોકો જાતા હું મએ નીશાન,
તું રોકતા કયું મુજે અએ બદજન વ બદગુનાન.

(બેત.)

નોકર.—(અંદરસે) સુનીએ જનાબ હુકમ હમે શાહાકા મુજે,
કે હરગીજ જાને દીજો ન મેહેલમે કીસે.

(કાહે રોસે બલમાં મોરા.)

બદરૂલબદર.—દેખ તુંરે ચોરી જાકે, ડરપે કીયા તુફાન,
મુજસે કર તું આ બયાન.—ટેક૦
જલદી ખબર લા મોહે સુના આકે,
હમે એ કૌન વાંહાં અએસા બેગુમાંન—ટેક૦

(વોહી રાહ.)

અમર શાહેલી.—સુનીએ મોરી શાહેજાદી, આએ હમે મીઆં
વોહાતો મીલનેકો હયાં.—ટેક.

પીસરે દજીરકા હુકમ હોતા આવે,
એસી સુનાઇ મએને સારી બયાં.—ટેક.

(મરીયમ પ્યારી મોરી.)

બદરૂલબદર.—સુનલે ચેરી મોરી, બુરકા હમારા હોટલે તું રી,
વજીરજાદા આવે જબ ન કરીઓ મુહસે બાત;
ઉસકો ઉડાવે હયાં મસખરી કે સાથ.—ટેક.

[શાહુલીકો બુરકા ઊઢાકે ઉસ ફરશપે બીઠાતી હુએ બદરૂલબદર ઓર શાહેલીઓ સબ છુપ જાતે હુએ ઇતનેમે વજીરજાદા વોહ શાહેલીકો અપની માશુક સમજકર મોહાબત કરને જાતા ઇતનેપે સબ હસકે બાહાર નીકલ આતે હુએ, વજીરજાદા નેહાયત ગુસામંદ હોકે જાતા હુએ.]

બાબ દુસરા—પરદા પેહેલા.

એક વીરાના જંગલ.

[એક શીહાગાર નજર આતા હુએ અબનેઝાર, અલાદીન ઓર કસરાક દાખીલ હોતે હુએ, અબનેઝાર જાદુઇ કલામ પડતા હુએ—ઇતનેમે એક સજર ફટતા હુએ, જીસે અલાદીન ચોંકતા હુએ.]

(કયા કહે હાલત હમારી એહતો અબતર હો ગઇ.)

અલાદીન.—એ ચચાતો નહીં હુએ, હુએ લારેબ જાદુગર કોઇ,
મેરી માંકે પાસ પહોંચ્યા ઓ ખુદાઆ કર કોઇ.
હાલ મેરા મેરી અંમાસે સુંનાને કે લીએ,
જાને [illegible]લાભી નહી મીલતા હુએ સુએ ઘર કોઇ;
અબતો તોરાહી અલાદીનકો આસરા,
તુંજ સોવા મુશકીલ કુશા નહીં પાસેકે અકબર કોઇ.

(તેરા યાર સુબેદાર તુંજે કાયકી કમી.)

અબનેઝાર.—બેટા ઓફ ના ખા તુંજે કયા હય્યે ડર,
તારે લીય્યે હય્યે એ ગંજ, જાવેગે સબ રંજ,
પથર ઉઠાતા અભી ભુલેગા રાખપંજ.—બેટા.

(હાય્યે પરવરદીગાર.)

અલાદીન.—હાય્યે એ અંધેરી ગાર.
ધડક ધડક મારે દીલમે આય્યે, હુંગા મય્યે ફીનનાર.—ટેક.
જાણે ન અયેસી જાંહંનમમે મય્યે આફતકી હય્યે જાલા,
બેહેરે ખુદા મુજે છોડો અમ્મુ તુમહો બંદેનવાજ.—ટેક.

(આજ રહુંગી રાત.)

અબનેઝાર—છોડ દે ડરકી બાત મીઆં, મારે છોડ દે ડરકી બાત
ઓફો ખતર સબ જાવેંગે, તુંતો રખ એહ છલા હાથ.

(અંગોસ્તરી દેતા હય્યે.)

દો રસ્તે હય્યે સીધી રાહાસે. ચેરાગ નજર એક આય્યે.
ઉસકો બુજા કરકે લા તુ બેટા, તાકે જીઆ સુખ પાય્યે,

(અલાદીન જાનેકો ડરતા હય્યે ઉસકો અબનેઝાર
બઝોરો જુલમસે ગારમે ફેંક દેતા હય્યે.)

બાબ દુસરા–પરદા દુસરા.

(ગુલીસ્તાં નજર આતા હય્યે.)

અલાદીન— (પસે મરગ મેરી મજારપર.)

હમ ઓફ નાહક થા મીઆં એહ તો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્યે,
એતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્યે, એતો ગુલીસ્તાંપર બાહાર હય્યે.
આવે ડમડીમે અયેસા એક ફુલ, ઉસકે વાસ્તે એચે કીતને રંજ,
ત્રાંહાં હય્યે વો મેરા ચચા, બજા જો અયેસે બરપર નીશાર હય્યે.

કાહાં હએ અજીબ ચેરાગ વોહ, કે જીસકે લીએ મએ આયા યાંહાં,
શાએદ આતા હએ જો નજર વોહી ઉસકે દીલકા સબરો કરાર હએ.
એહ ચેરાગ દેખો તો કયા ભલા, મુજપર કએસી કએસી ગીરી બલા,
હએ વોહ યારો બરમલા, નહી અકલકા અબ સુમાર હએ.

[અલાદીન ફાનુસ ઓર ગાડેસ જવાહીર લેતા હુઆ ઇતનેમે
અબનેઝારકા આવાજ આતા હએ.]

(નકર દેર અયે દેવ બહેરે ખુદા.)

અબનેઝાર.—(ઉપરસે).—કહા હએ અલાદીન દેતું જવાબ,
ચેરાગ આયા લેકે તો દે દે શીતાબ.

અલાદીન.—ચચા મુજકો બાહેર નીકાલો શીતાબ,
ચેરાગ લેકે આયા હું અએ જનાબ.

અબનેઝાર.—(ઉપરસે.)—મુંજે પેશતર દેવેગા તું દીઆ,
તો બાહેર નીકાલું તુંજે બરમલા.

અલાદીન.—બંધા હએ કમરમે ચેરાગ એ હુજુર,
જો નીકલું મએ બાહેર તો દે દું જુરૂર.

અબનેઝાર.— (ખુંદાવંદે દો આલમરા.)
(ઉપરસે.)—અરે ઓ બેહયા તકરાર, તું મુજસેભી કરતા હએ.
મુંજે દીઆ ઓ દે બદકાર, વગર ન તેરે હકમે ગાર,
હો મીસલે કંસ્ર વીરોતાર, ન નીકલેગા કભી જીનહાર.

[અબનેઝારકા કસરાકકો ગારમે ફેંક દેનાં કસરાક ઓર
અલાદીન ગારમે મીલના ઓર કસરકકા અલા-
દીનકો ઇશારેસે કેહના કે અબનેઝાર ચલ ગયા.]

(જરા નએનોસે નએન મીલા.)

અલાદીન.—હમપે કયસી હુઇ જોરો જફા,
જફારે કર વોહ ગયા હએ જાલીમ દુનીઆમે કયસેકે જાઊ.
મઓંત આઇ મેરી કયા મએ કરૂં અબ,

રબ મૈયાં કયસેકે પાઊં.—પાંઉરે.
અબ હો પરી હએ આફત—દુનીઆંમે.

[અલાદીન ગમગીન હોતા હએ ઇતનેમે કસરાક અંગોસ્તરી ઘીસનેકા ઇસારા કરતા અલાદીન તોહ અંગોસ્તરી ઘીસતા હએ, એક જીન હાજીર હોતા હએ.]

(બેત.)

અંગોસ્તરીકા જીન.—કહો અએ મીઆં કયું કીએ હમકો યાદ.
અભી લાઊં બર જો કુચ્છ હોવે મુરાદ.
કરૂં જીુદ જો કુચ્છ ફરમાવો કાંમ,
હું મએ ઉસ અંગોસ્તરીકે ગુલામ.

(અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ.)

અલાદીન.—અએ જીન મુજકો પરા હએ એ કાંમ,
વલે હયાંસે બાહેર નીકાળ બસ સલાંમ.
મએ માંનુંગા અયેસાન તેરા દીન વ રાત,
જો તું ઇસ અંધેરેસે દેવ ન જાત.

[દેવ કસરાક ઓર અલાદીનકો લે જાતા હએ.]

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

અલાદીનકી માદરકા મકાન.

[અલાદીનકો માદર બેઠી હુઇ નજર આતી હએ.]

(ગએરત ન આઇ તુજકો કુચ્છ અએ યાર બેશરમ.)

માદર.—સદ હયેફ ક્યા સીતમ હએ ક્યા જુલુમ હએ અલમ,
ગુમ નુર ચશમ મેરા હુવા સદ હજાર ગમ.
પીરાનકો લે ગયાથા ચચા ઉસકો શેહેરમે,
આયા ન અબ તલક એલાહી એહ ક્યા સીતમ.

(અલાદીન ઓર કસરાક થકે હુવે આતે હએ.)

(રામા મોરી ઘાઘરીઆં તોડીરે)

અલાદીન.—અએ માં મોહેર દુઆ વાહાં તોરીરે.
કએસી કએસી ઉને મોપે કીની બલજોરીરે.—માં મોહે૦
મોહે ચચાને કએદમે દાલે, પીછે કહુંગા મએ સારા બયાન,
ચલ દે રોટી છુજે ભુક લગી હએ ભારી,
ભુકકે માત મોહે કલ આઇરે.—માં મોહે૦

(હમાંરી મંદરીઆં કએસે સુની.)

માદર.—બેટા સુનીઓ કએસા કરના હાલ હોવે અબ કએસા,
પએસા કવરી કુચ્છભી નાહી.—બેટા૦
સુત રખી હું કાંટકે, જા બેચ દે બાજારમે,
ચલે કુચ્છ વોહ કારમે જાતી હું મએ લાને.—બેટા૦

(નેયનન કજરા દારો રેમાં.)

અલાદીન.—બેચન સુત ન જાવો મઇયાં, બેચન સુત ન જાવો,
પહેલે દીઆ એ બેચકે લાવો.—બેચન૦
કુત તબ હોવે દો તીન દીનકા,
દેખા જીસે બજાર,
તાકે ખુશી અબ આવે હમકો.
અમાજી કરો એ કાર.—બેચન૦

(વોહી કાહ.)

માદર.—હએ પુરાતા એતોં દીઆ, ઉસકો લું ઉજાલ,
તાકે ઉસકી કીંમત આવે, હોગા બેહતર માલ.—હએ૦

(અલાદીનકી માદર ફાંનુસ સાફ કરને જાતી હએ ઇતનેમે જીન
નમુંદ હોતા હએ, ઉસકો દેખકે ઓ બેહોશ હોતી હએ.)

(ખુદા રાજાજીકો રખે શાદ.)

ફાંનુસકા જીન.—કીએ યાદ ક્યું મુજકો ફરમાઓ જીદ.
હએ ક્યા કાંમ મુંજશે બતલાવો જીદ.
મએ હાજર દીએકે તાબે ફરમાંન હું,
ગુલામ મએ તેરા દીલસે હરઆંન હું,

અલાદીન.—અએ જીન તું લા ખાંના જાકર શીતાબ,
હએ ભુકસે બાહોત દીલ હાજતેરાબ.
તરાહ તરાહકે ખાને લા જલદી યાર,
મીઠાઈ મુતનજન ખીલા નેકકાર.

(એક ખાનેકી મેજ જમીનમેસે નમુંદ હોતી હએ. અલાદીન અપ...
માદરકો હોશમંદ કરતા હુએ, ઓર જીન ગયબ હોતા હુએ.)

(પા લાગુ કર જોરી.)

અલાદીન.—શુક્ર હએ તેરા યા રબ,
દી તુંને એ ન્યામત સબ.
ગદાઇસે મુજે શાહી મીલી હએ,
એકબાલ જાગે મોત અબ.
ખુદાયા મેરી શરમ રખીયો તુ ઇસદમ,
મુશકીલ પડે મુજપે આ જબ.

બેત.

માદર.—ઇલાહી મએ સોઇ યા બેદાર હું,
એ હએરતમે કએસી ગીરફતાર હું.
એ ખાંને મજેહદાર હએ કાંહાંસે આએ,
અએ બેટા કહો હાલ કાહાંસે લાએ.

(અરી જોગન હો દરદકી મુબતીલા.)

અલાદીન.—અએ માદર ન કીજીઓ અબ ફીક્રો ગમ,
નસીબ મોરા ચંમકા ખુદાકી કસમ.

જો ચાહું મંગાવું હએ તાકત મુજે,
બરાબર હએ કાફકે કવત મુંજે.
(સબ ખાંતે હુએં, ઇતનેમેં અંદરસે બાજેકી આવાજ આતી હુએ.)
(એતો મજનુંકી આઇ આવાજ.)

અલાદીન.—અયે મા બાજેકી કયસી આવાજ,
જલદી આ તું દેખ જાકે;
ગુલ હએ કયસા શેહેરમે હરઆમત,
માહે ફાશ કરો કોઇ રાજે.

માદર.—બેટા હાલ સુનો યે આએ, શાહજાદી આજ શહરમેસે.—બેટા.
નાહનેકો જાતી હએ સુએ દરીઆ,કોઇ આંખ ન ઉસ્સે લગાએ-શા.
(ગયરત ન આઇ તુંઝકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

અલાદીન.—સદ શુકર હુવે તાલએ બેદાર હમારે,
વોહ મુસતરીસે લાખ ખરીદદાર હમાત.—સદ સુકર૦
તદબીર કોઇ નીકાલો તુમ હુનરેસે,
તા વોહ માહ નજર પડે એકબાલ હમારે.—સદ સુકર૦
જો હોસો હો જાએ ઉસે દેખનેકો હમ,
દીલકો નહીં હએ સબર અબ છીનહાર હમારે.—શદ સુકર૦

(અલાદીન જાતા હુએ.)

બાબ દુસરા—પરદા ચોથા.

(હુમાંમખાંના નજર આતા હુએ ઔર દરવાજોંકે પાંસ સાહુલી ચોકી કરતી હુએ)
(ગયરત ન આઇ તુંજકો કુછ અયે યાર બેશરમ.)

વઝીરજાદા.—શરમીંદા કીઆ હએ મુજકો જો વોહ નાબકારને આજ,
બેઇજ્જત ઉસકોભી કરૂંગા મએ બેસુમાર આજ.
કસમ હએ ખુદાકી મએ છોડૂંગા ઉસે નહીં,
ઉસકી મદદકો હોવેગી ગર એક હજાર આજ.

અમરૂ.—હરગેજ મકાંનમે નતું અબ જાને પાએગા,
જબ તગકે શાહાજાદીસે ન હુકમ આએગા.
વઝીરજાદા.—તું મુજકોભી જાનેદે તેરા પહસાંન હોવેગા,
મુજસેભી ફાયેદા તુંજસે હરઆંન હોવેગા.
(વઝીરજાદા શાહેલીકે અંગોશતરી દેને જાતા હુએ.)
અમરૂ.—ઓ બેહયા તું દેતા હુએ રીશવત કીસે યાંહા,
ચલ દુર હો ન દેખને પાવેગા તુ મકાં.
(આપસમે ટંટા હોતા હુએ સાહુજાદી બેહોશ હો જાતી હુએ.)
અલાદીન.—કએસા પરાએ મકાનમે તું આતા હુએ નાબકાર.
તુંજસા ન બેહયા હોવેગા કોઇ જીનહાર.
અએ જાં ખુદાકે વાસ્તે હુશીઆર જુદ હો,
સુએ અલાદીન જરા ચશમ વા કરો.
બદરૂલબદર.—હા કોનસા અલાદીન આયા કોન ગુદતર,
વોહતો નહીં જો મુજકો નુંજુમી દીયા ખબર.
(ફોરસે અલાદીન ઔર વઝીરજાદેકે બીચ એક બસ ઝગડા હોતા હુએ.)

બાબ તીસરા—પરદા પહેલા.

અલાદીનકા ઘર.

(દુરસે આએથે આકી સુનકે મયેખાનેકા હમ.)

અલાદીન.—વસફ મુજસે શાહજાદીકા બયાં ક્યા હોવેગા,
એક નજર જો ઉસકો દેખે હોંશ અપને ખોવેગા—વસફ૦
જુલ્ફ સુંબુલ આંખ નરગીશ. રૂખ હુએ ગુલ ઉસ માંહકા,
એઅશી માંશુક કોઇ આલમમે ઇલાહી હોવેગા.—વસફ૦
મેરી લે પેગાંમ જાઓ બાદશાહાકે પાસ તુંમ,
ઉસ્સે શાદી હોંગીતો આરામ મુજકો હોવેગા.—વસફ૦

(બદલ ગયે નયના રે.)

માદર.—હમારા સુંન વાહમી ન હો હોશકો અપને સંભાલ,
કલાંમ અએસા કરીઓ તુંરે જો હરએકકો ભાએ.—હમારા૦
કાંહાં હએ શાહ ઓર કાંહાં હએ તુરે નીસબત એસી આએ,
આદમી જો શાહકે કામીલ હોવે ક્યાહી ગજબ હો જાએ.—હમારા૦

અલાદીન.— (ઉજીઆલી ભાઇરી રાન.)

અમાજી સુનો એ બાત, લે જાવો જવાહીર સાથ—અમા૦
લાયાથા મએ માજી ગારમેસે જો.—લે જાવો૦—અમા૦
(જાતે હએ.)

બાબ તીસરા-પરદા દુસરા.

ચીનકે શાહકી દરબાર.

(કયા કમાન અબરૂને એક તીરે નેજારા મારા,)

શાહ.—આજ જીસે તેરે બચતા હએ તેરા પીસર.
વરન ઇસકી ખતા હોતી ન માફ તા હશર.
અબતો શાહજાદી ઉસે દેઊંગા ન હરગીજ વજીર.
જુલ્ફોંમે ઉસકે અબ તેરા બેટા રહે અસીર.

(નથનીદારે મોતી.)

ચોપદાર.—સુનીએ હમારી અરજ અએ સુલતાન,
એક જઇફા અવન માગે અગર કહો તા આવે યાંહાં.—સુ૦

(મોરી અંખીઆ ફરકન લાગી.)

શાહ.-મોરી ઓદી સમજીઆરે અયસે ઉમદા લાલ દીપે.—મોરી૦
મતલબ તેરા હએ ક્યારી મુજસે તુ બયાં કર,
ઉઠ જલદી યાંહા કહે દે સબ બયારે.—મોરી૦.

બેત.

માદર.—મયે અરજ કરતી હું અએ આલી જનાબ,
કરો જાન બક્શી તો બોલું શીતાબ.
અલાદીન નામ હએ એક મેરા પીસર,
ઉસે દીજો તુમે લડકી નામવર.
(મયે તો અંખરીઆંસે મારૂં કતારીઆંરે.)

શાહ.—તોરે બેટેકો જા જા બુલા લારી.—તોરે૦
હએ કોઈ હાજીર મેહેલમે જાકર.
યાહાં શાહજાદીકો લે આરી.—તોરે૦
(નોકર જાતા હુએ શાહજાદીકો બોલા યે આતા હુએ.
બાદ ઉસકે અલાદીનભી આતા હુએ.)

(બદલ ગયે નયેનારે.)

અલાદીન.—સંવર ગયો ચેરારે—અએ મારે શાહા,—સંવર.
બેતા નહીં હું શાહકા મએ બાત કહત હું સુનાએ,
ચેરે મુજસે લાખન તોરી ચાકરીકો હ્યાં આએ.

(વોહી રાહ.)

શાહ.—એ ચલ ગયો કહેનારે મુબારક હોવે,—એ ચલ૦
કપુત જાતકો પુત હોય હસબ નસબ વોહ સુનાએ,
કબુલ હએ મોહે બેતી મોરી પસંદ કર આએ.

બદરૂલબદર.—પીદર એ જો મદરવા હએ હએ અલાદીન વાર,
મોરા બારા મોગ સાજન મારે ગલેકા હાર.—એ ચલ૦

શાહ.—ખુબ કીઆ એ બેટી મોરી મનમેંથી એહી બાત,
નામ ખુદા લો મુબારક હોવે હાથસે મીલાવો હાથ.
(શાહ દોનોકી શાદી કર દેતા હુએ.)

બાબ ચોથા—પરદા પેહેલા.

અલાદીન કા મેહેલ,

(અલાદીન ઔર બદરૂલબદર દાખીલ હોતેં હુએ, કસરાક શોતા હુવા નજર આતા હુએ.)

(કલસે તું બેકલ હો.)

અલાદીન.—તેરી ફુરકત એક પલ મુજકો નહીં કરાર હએ,
એક સાઆત જુન તેરે જીના મુજે દુશવાર હએ.
હએ અલાદીન એહ તન ઇસપે જાતું બદરૂલબદર,
જાન હો ન ગર બસરમે તનતો ફેર બેકાર હએ.
ગર ઇજાજત હો જાઉં મએ શીકારકો જાને જાં,
હું રજા જો મએ તેરા ઔર તું મેરી મુખાતર હએ.

(વોહી રાહ.)

બદરૂલબદર.--તું જપર બદરૂલબદર અએ પ્યારે સદા બલહાર હએ,
હું રૈયત મએ તેરી ઔર તું મેરા સરકાર હએ.
તુમ ગયેતો જાનેજાં ગોયકે જાંકી જાં ગઇ,
જાંનમે ન જાંન હોતાતો જાંન ફેર બેકાર હએ.
જાઇએ શોંખા ખુદાકો પર લેકીન જલ્દ આઇએ,
રાહા તકતી મએ રહુંગી બસ એહી તકરાર હએ.

(અલાદીન જાતા હુઆ અંદરસે આવાજ આતી હુએ.)

બેત.

અબનેઝાર.—(અંદરસે) નયા ચાહીએ જીસકો લેના ચેરાગ અબ.
મગર જુના બદલેમે દેના ચેરાગ અબ.
નીકાલા હએ હમને ઇનદીનો એ બએપાર,
કે દોસો હજારોમેં રહે ફક્ત બાર.
કહો બયેપાર કીસને અએસા કીઆ હએ,
એહ તાકત તો ખાલીકને હમકો દીઆ હએ.

સમજતે હએ લોગોં દીવાના મુજકો,
મગર ખુબ જાનીઓ દાનાં મુજકો.
(અંદરશેં પોકાર હોતા હુએ.)

(દીર દીર તુનમ તનન તનનન દેરેના.)

બદરૂલબદર.—જા જા હુજુમ હુવન સુન ક્યા બહેના,
ક્યા બહેના ક્યા બહેના.
ખારી ખલકત ક્યું હએ સારી, સરપે ઉસકે જાકે વારી;
જારી દેખ આરી, ખબર, ખબર.—જાજા૦
કએસે ગુણી શએ એચને આએ હવસ હુવી હએ, ખુલા કવન
વાહારે તીફલાન કરના શરતર સંગ. દાવાના દીવાના.-જા જા૦

(દેખો દેખો મેહેરબા દેખલો.)

અમરૂ.—સુનો સુનો જનાબ સુન લો,
વોહ દીવાના જાની દીપક દેવે નયા માલ લેવે જુની-ટેક૦
અબજો મરજી હોવે ખારી વોહ હમકો કહીએ કહીએ,
જો કે તેરા હુકમ હોગા વઇસાહી કરીએ કરીએ.-વોહ૦

બદરૂલબદર.—સુન સહેલી ઉસે લે આરી દીલ રંજ હે સારી.
મન મોહે હયા જારી જાન લેહેવેગી હમારી-ટેક૦
દીપક છુપા લેવે કસરાક પાસ હોવે હોવત અસલ ઓર ઉસે દે ખારી.
(અબનેઝાર બહોતસા નયા ફાનુસ લેકે આતા હુએ.)

(પીઆરા માસે બોલો ક્યું ન)

બદરૂલબદર.—મોરા લો એ દીયા જુના નયા દો ખુબ.—ટેક૦
બયેપાર તુમ ખુબ કરતે હો વાહ વાહ.
છેલ છબીલે હો તુમ ખુબ.—મોરા૦
(શાહઝાદી જુના ફાનુસ દેકે નયા લે જાતી હુએ.)

(અગર આં તુરકે શીરાજી.)

અબનેઝાર.—મદદ ઇસમાલ જોગીકી, હુઇ હએ ઇનદીનો હમપર,
ફલકપર બઝકા મેરે ચમકનેકો લગા અખતર
(ફાનુસ દીસતા હુએ એક જીન દાખલ હોતા હુએ.)

ઉડા ઇસ મેહેલકો તું આફ્રીકાકે સીમ્ત અએ જીન અબ,
મેરા દુશમન હુવા મકહુર ખુશી બરસી રહે અબ મુજપર.
(મેહેલ ઉડ જાતા હુએ.)

(શાહ ઔર વજીરજાદા દાખીલ હોતે હુએ.)

(અરી હો મારી પીઆરી નનદીઆંરે.)

શાહ —અરી હો મોરી પ્યારી દીલાજાંરે,
તોરે સોહરને મુજપર ડારી બલાઇ આરે.
જારે વાંહાં જા વોહ ભાગા હોગા,
પાસ ઉસે યાહાં પકડ કર લારે જવાઇઆંરે.
(જાતે હુએ.)

બાબ ચોથા–પરદા દુસરા.

જંગલ.

(ભલારે પેચ મોપે ડારોરે રસીકો.)

અલાદીન.—ચાલોરે ખુબ એલે શીકાર ધરકો,
હીંમત નીહાયત આવે હમકો—ચલોરે૦
જાવો યાહાંસે તુમ સબ શેહેરમે,
આવુંગા મએ ફેર ઘરકો.–હીંમત૦

(આદમી લોગ જાતે હુએ કે ઇતનેમે કસરાક આકે ઇસારેસે કહેતા હુએ વોહ મેહેલ ઉડા લે ગયા.)

(ગંમસે મેરે બદનસે દંમ.)

અલાદીન.—ક્યું કર સહું એ રંજો ગમ, દીપક ગવાએ બયેઠા હું,
મએ અએસે જીનેસે ખુદા; હાથ ઉઠાએ બયે ડાહું.
દીએકા કુછબી ગમ નહીં, વોહ અબ ચાહતે હમ નહીં.
દોલતકી સબ તરાંહસે મએ, અરમાંન લાએ બયેઠા હું.

મઆશુક મેરી બદરૂલબદર, ઉઝીકી હએ મુજકો ફીકર,
દાગ હએ સીનેપે મેરે, હએ મએ ખાએ બએઠા હું.
(અગોસદરો ધોસતા હુએ ઇતનેમે દેવ દાખોલ હોતા હુએ.)
અએ જીન મુજકો લેકે ચલ, જીસ જા ગયા મેરા મેહેલ,
અબ દીલસે અપને મએ એહી, અરમાન લાએ બયેથા હું.
(દોનોકુ ઉડા લે જાતા હુએ.)

બાબ ચોથા—પરદા તીસરા.

અબનેઝારકા મેહેલ.

(દરવાજેમે ટટીઆં લાગ રહી.)

બદરૂલબદર.—અગનીઆં એ જીઆમે ફુંક રહી,
સખીઆં હમારા મેહેલ કાહાં હએરે-અગનીઆં૦
અએ ખુદાયા તુ કોઇ લા વાલી,
દીપક દેના બલાએ હુઇ.—સખીયાં૦
(અબનેઝાર દાખોલ હોતા હુએ.)
(અબ તોરી બાકીં ચીત્ર મન બસ ગઇ.)

અબનેઝાર.—અબ મોરી પ્યારી સબર કર,
તન મન લે લીજે વારી પ્યારી બતીઆં કરકે—અબ૦
નીપત રહે તોરા જીઆ દુઃખ માને,
શાદ રહો યાંહાપર જાની આજા બરમે.—અબ૦
(કરવતીઆં લેને દે.)

બદરૂલબદર.—હટહટ યાંહાંસે જનેદ, ઓરે મુજી,
બગલ દગલ તોરી નાર બાઠા.—હટ હટ૦
કાલા મુખડા ખીલાઉસી અંખીઆં.
સંગ રાખો આકી છતાઅનપે.—હટ હટ૦
(અબનેઝાર ગુસેમે આ જાતા હુએ.)

(ગરસે યાંહાં કૌન નીદાકે લીએ લાયા મુજકો.)

બદરૂલબદર.—ક્યા ગીરફતારે બલા તુને બનાયા મુજકો,
કર રવા જહદ યાહાસે અએ ખુદાયા મુજકો,
કબ તલક રંજો મુસીબત એ સહું સદ અફસોસ,
અબતો જામ દેનેકે જુજ હીલા ન પાયા મુજકો.
વસ્લકા કહેતા હએ હબસી વોહ મુજે આકર અબ,
આહ ક્યા એસવા યાંહાં લાકે બનાયા મુજકો.
આવેગા મૌતકા પયગામ લેવો મુજી સામાં,
જાન દે દુંગી જરા ભરજો સતાયા મુજકુ.

(અલાદીન ઓર કસરાક આકે બોલતે હએ.)

(વાણી રાહ.)

અલાદીન—હો ન મજરમુરદા દીલ હએ ગુલશને ખુબી તું જરા,
મએ અબ ગુમગુલકી રવેશ પોંહચા મદદકો તેરે આ.
રાત દીન જુલ્ફ વ રૂખકા તેરે રહેતાથા ખ્યાલ,
ગમમે દીન કટતાથા ઓર રાતકો આતીથી બલા.
અબ વોહ મુજીકે લીએ ખુબ હએ તદબીર અએજા,
મારના ઉસકો કીસી હીલસે તું જેરર પીલાં.

(અબનેઝાર દાખીલ હોતા હએ અલાદીન છુપ જાતા હએ.)

(સુધ લાગ રહી તોરી આઠ પહેર.)

અબનેઝાર—તોહે ડાર આંજાબમે, મએ શામો સહર,
નાહી મોહે કબુલત જાની અગર.
મર ગયો તોરો અલાદીન જાન,
તોહે સાચી સુનાવત હું મએ ખબર.—તોહે૦

(ખંજર મારનેકો જાતા હએ.)

(અજી મોહે ભારે આએ સૈયાં.)

બદરૂલબદર.—હેજી મોહે તંમને લાએ સેયાં,
મએં ડાર મગરકો હુઇ બેસખીયાં,
મેરા પીતમકો હએ યાહાં સૈયાં—હેજી૦
અબતો યાર સુન મોરી તું લગતીયાં,
મયે પીલા થોરા જામ,
ખુશી કરેંગે તુમ હમ મીલકે, એ હએ રસમે થઇયાં-હેજી૦
(મયેકી જામ દેતા હુએ.)

(વોહી રાહ.)

અબનેઝાર.—જીઆ મોરા વારૂં તું જપર એ જાં,
મએ ઇસ ખુશીકા કહું કયા સામાં.
દીપક મીલી હએ જાના એ જાંન—જીઆ૦
જહદ બાત સુન લાવો મોગની જીઆ હસારા ખુશ કરીએ
શાદ કરાએ આજ મોહેકે આકા હુવા હું સૈયાં—જી૦
(અબનેઝારકી નઝર અલાદીનકી ઉપર પડતી હુએ ઇતનેમે
દરારાક પીછેસે આકે અબનેઝારકો ઝમીનપે પતકતા હુએ
ઓર માર ડાલતા હુએ ફાનુસ લે લેતા હુએ.)

(સમજ મન દમહી દમકા મેલા.)

અજબ હએ ગમકા ગમપર જાના,
આજ હએગા ખુશીકા બાના.—ટેક૦
તોરી જોરી વાકા ધંધા, હક કરે કારાખાના.
ફતાહમંદી દીનો હમકો, શાકેર વાકા કહાના.—આજ૦
જાની દીપક મીલ દાનો, અએશ હમે હએ હમેસાં,
હમકો અપને મુલક જાના, મહેલ માંહાંસે ઉથાના.—આજ૦

—

તમામ.

સુચના.

આ ચોપડી નીચલા ઠેકાણાપરથી મલશે.

કોટમાં—બજારગેટમાં શાપુરજી ફરામજી માદનની દુકાનેથી.

ધોબીતલાવપર—એરચશા કરાણીની કમપની.

કાલબાદેવીપર—શેરીઆરજી હોરમસજી બુકશેલર તથા ઇશ્વરદાસ લાઇબ્રેરીમાંથી તથા ગોપાલ નારાયણની કુંમપનીમાંથી.

પાયધાની—કોલસામોહલાનાં નાકાપર જુમાબાગાનાની સામે મરહુમ કાજી ઇબરાહીમના ભાઇઓની દુકાનપરથી.

ભીંડીબજાર—નવાબની મસજીદની સામે હાજીમુલા નુરદીન ખાન જીવાખાનની દુકાનેથી મલશે.